

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาของหน่วยราชการและองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมดูแลและช่วยเหลือผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบชาวกะเหรี่ยงในพื้นที่พักพิงชั่วคราวต่าง ๆ ในจังหวัดตาก 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้หลบหนีภัย ๔ ชาวกะเหรี่ยงต่อวิถีชีวิตภายในพื้นที่พักพิง ๔ และความคาดหวังทางการเมืองในอนาคต 3) เพื่อศึกษาลักษณะหรือรูปแบบของการแสดงออกถึงความคับข้องใจของผู้หลบหนีภัย ๔ ชาวกะเหรี่ยง ซึ่งอยู่ภายในพื้นที่พักพิงชั่วคราว 4) เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาต่อการควบคุมดูแลผู้หลบหนีภัย ๔ ชาวกะเหรี่ยงในจังหวัดตาก

วิธีการวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลภาคสนาม ด้วยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและบุคคลสาขาอาชีพต่างๆ รวม 7 กลุ่ม จำนวนทั้งสิ้น 26 คน และสอบถามผู้หลบหนีภัยจากการสู้รบชาวกะเหรี่ยง จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ในพื้นที่พักพิงชั่วคราว 3 แห่ง คือ พื้นที่พักพิงชั่วคราว บ้านแม่หละ อำเภอท่าสองยาง บ้านอู๋มเปี้ยม อำเภอพบพระ และบ้านนุโพ อำเภออู๋มผาง จังหวัดตาก

ผลการวิจัยพบว่า ในหน่วยงานราชการมีปัญหาและอุปสรรค คือ ขาดวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ บุคลากร อีกทั้งพื้นที่พักพิง ๔ กว้างขวางและผู้หลบหนีภัย ๔ มีจำนวนมาก ทำให้เจ้าหน้าที่ไม่อาจควบคุมดูแลผู้หลบหนีภัย ๔ อย่างเข้มงวดได้ เพราะต้องให้เสรีภาพตามหลักมนุษยธรรม รวมทั้งมีเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงานเข้า - ออก โดยไม่ได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการ ส่วนองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศนั้นสามารถให้ความช่วยเหลือและดูแลตามหน้าที่ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งมีการประสานงานกันเป็นอย่างดีระหว่างหน่วยงานราชการกับองค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศตลอดจนคณะกรรมการผู้หลบหนีภัย ๔ ชาวกะเหรี่ยง ในประเด็นความคาดหวังต่อวิถีชีวิตผู้หลบหนีภัย ๔ ส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพความเป็นอยู่ในพื้นที่พักพิงเป็นที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตามพวกเขายังต้องการกลับถิ่นฐานเดิมในประเทศพม่า ส่วนความคาดหวังด้านการเมืองระหว่างชนกลุ่มน้อยกับรัฐบาลทหารพม่าผู้หลบหนีภัย ๔ เห็นว่ายังไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะผู้นำยังต้องการผลประโยชน์และอำนาจอยู่ ทำให้พวกเขาต้องอาศัยอยู่ในพื้นที่พักพิงต่อไป ด้านความคับข้องใจของผู้หลบหนีภัย ๔ พบว่า แสดงออกในรูปแบบต่างๆ เช่น การไม่แสดงออก การเบื้อและซึมเศร้า และการถดถอย

สำหรับข้อเสนอแนะจากการวิจัย มี 2 แนวทางคือ ด้านนโยบายและด้านปฏิบัติ ในด้านนโยบายรัฐบาลไทยควรให้ชนกลุ่มน้อยและรัฐบาลทหารพม่าเจรจาตกลงกัน โดยให้องค์กรระหว่างประเทศได้เข้ามามีบทบาทช่วยเหลือ พัฒนาด้านชายแดน ฯลฯ ส่วนด้านการปฏิบัติ ควรเพิ่มงบประมาณในด้านต่างๆ และควรให้ผู้หลบหนีภัย ๔ ได้เข้ามาร่วมประสานงานกับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้เคารพกฎเกณฑ์ที่วางไว้

The research has four objectives : 1) To study the problem of government offices and NGOs (Non Government Organizations) which responsible for controlling and supporting displaced ethnic Karen in temporary shelters in Tak Province. 2) To study the expectations of displaced ethnic Karen for their living condition in temporary shelters and their future political expectations. 3) To study character or pattern of frustration of displaced ethnic Karen. 4) To find out solutions and suggestions in order to control problems which may cause from displaced ethnic Karen in Tak province.

The method of this study is to collect data from various documents and field survey by interviewing of officials concerned and various people from different occupations which are categorize into seven groups totaling 26 persons and from totaling 30 displaced ethnic Karen interviewees in 3 different temporary shelters which are Maela village at Thasongyang District, Umpium village at Poppra District and Nupo village at Umpang District in Tak province.

The results indicate that the responsible officials have some problems and obstacles which caused by lacking of material, budget and personnel as well as the temporary shelters which occupied a large area and are crowded with displaced ethnic Karen. They, therefore cannot efficiently monitor them since freedom should be respected according to humanitarian principle. In addition, various external officials enter there areas without warning. NGOs agencies are able to provide their best assistance. Additionally, the coordination among NGOs , government officials and Karen Refugee Committee (KRC) is well organized. In term of an expectation for their living conditions, most of them satisfy with their living conditions in temporary shelters, however they still want to be repatriated to their homeland. In term of political expectation, the conflict resolutions between ethnic minority group and Burmese government still exist and unsolvable as long as the junta still presumes its power and gains more benefit from them, then this will prevent them from being repatriated. In term of frustration of displaced ethnic Karen, expression is found in various patterns such as negativism , apathy ,boredom and resignation.

Two suggestions derived from this research; In term of policy, Thai government should play a significant role in order to support for negotiation between the Burmese government and ethnic minority group while NGOs should provide an assistance for development along the border area. In term of implementation, Thai government should provide more budgetary support for its government officials and displaced ethnic Karen should be invited to collaborate with government officials in order that regulation must be respected.